

ת"פ 4695/03/17 - מדינת ישראל נגד ב ז

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 4695-03-17 מדינת ישראל נ' ז

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ב ז

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שרית כץ בן משה

ב"כ הנאשם עו"ד יצחק בן יצחק

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בשני אישומים שענינם אלימות ואיומים כלפי רעייתו, לה הוא נשוי מזה 37 שנה.

באישום הראשון הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג (2 עבירות), עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן- "החוק"), איומים (3 עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

בתאריך 5.12.16 התקשר הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת לברר אם לא שכחה להדליק נר לשכן שנפטר מכבר ובמהלך השיחה גידף אותה.

בהמשך השליך הנאשם לעבר המתלוננת כסא שפגע בה וכן שני בקבוקי מים שפגעו ברגליה, וכתוצאה מכך נגרמה לה חבלה של ממש בבוהן שמאל ברגלה.

המתלוננת ניסתה להתקשר מהטלפון בדירתם, הנאשם תלש את כבל הטלפון מהקיר ואיים עליה שאם תתקשר למשטרה "יחסל אותה ויגמור לה על החיים". המתלוננת חיברה את כבל הטלפון לשקע, כאשר הבחין בכך הנאשם הוא תפס בידה, אחז בה בחוזקה תוך שהמתלוננת מנסה להשתחרר מאחיזתו וכתוצאה מכך נגרמו לה שטפי דם וסימנים כחולים בזרוע יד ימין ושמאל.

בהמשך נטל הנאשם כסא מפנית האוכל, הניפו לעבר המתלוננת ואמר שיזרוק עליה, המתלוננת אחזה בכסא ומנעה השלכתו כלפיה. הנאשם חזר על המעשה מספר פעמים.

בהמשך ניגש הנאשם למטבח פתח את מגירת הסכום ואמר למתלוננת "אני אקח סכין ואני תכף תוקע אותו בך וחותר אותך לשניים מלמטה למעלה", בתוך כך נטל הנאשם סכין ואמר "אני יכול לתקוע בך את הסכין". בתגובה נטלה המתלוננת סכין גדולה ממגירת הסכום ואמרה לנאשם "גם אני יכולה לתקוע בך את הסכין ותנסה", "אני לא פוחדת ממך".

באישום השני הורשע הנאשם בעבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק. בתאריך 9.12.16 המתלוננת הכינה לעצמה ארוחת ערב, הנאשם פנה אליה בטרוריה לגבי האוכל שלו וזו לא השיבה לו. אז נטל הנאשם את צלחת האוכל של המתלוננת, השליכה לעבר השולחן ואיים עליה שהיא "מותחת את החבל יותר מדי ושהוא יכול לקחת סכין ולגמור אותה".

תסקיר שירות המבחן

2. הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן בין היתר את שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם. ב"כ המאשימה התנגדה לכך, ואף שגם אני הבעתי ספק בדבר, לפני משורת הדין ובשים לב להצהרת הנאשם בפניי, לגילו ולהעדר עבר פלילי הוריתי על קבלת תסקיר שירות המבחן.

3. מהתסקיר מיום 17.5.18 עלה, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ונוטה לצמצם את המיוחס לו, מגלה מודעות נמוכה לקשייו בקשר הזוגי ומתקשה להכיר בפגיעה במתלוננת.

הפער בדיווחי הנאשם והמתלוננת את המערכת הזוגית והקשיים בה משקפים את הסיכון להישנות אלימות חוזרת על ידי הנאשם, סיכון שהוערך כסיכון ממשי על ידי שירות המבחן. המערכת הזוגית מאופיינת בקשיי תקשורת מקדמת וקושי בפתרון קונפליקטים.

המתלוננת הגישה את התלונה כדי להציב גבול ברור לנאשם לנוכח ההידרדרות ביחסיהם והאלימות שהפגין. היא אינה חוששת ממנו.

המתלוננת טופלה לפני מספר שנים במרכז למניעת אלימות במשפחה בטיפול פרטני וקבוצתי על רקע גילוי קנאה ושתלטנות מצד הנאשם, אשר סירב לקחת חלק בטיפול.

שירות המבחן התרשם שאין לנאשם דפוסים עבריינים אך הוא מתקשה לערוך התבוננות על קשייו במערכת הזוגיות. הנאשם ניהל אורח חיים יציב, ובפנסיה הוא מסייע לבנותיו בטיפול בנכדים.

4. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בפני שירות המבחן שלא בא בהמלצה טיפולית. עוד קבע שירות המבחן, כי ככל שיחזור בו הנאשם ויתחייב בפני בית המשפט, כי הוא חפץ בטיפול הם יפעלו לשלבו בטיפול.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל תסקיר משלים כדי לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול.

ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה לנוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את הנאשם, ומשעמד על דעתו שאינו זקוק לטיפול לא מצאתי לקבל תסקיר משלים והצדדים טענו לעונש.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. ביום 11.6.18 התקבלה חוות דעת הממונה לפיה, הנאשם מסכים לריצוי עונש בדרך של עבודות שירות והוא אף נמצא מתאים לכך במגבלות הרפואיות שנקבעו על ידי רופא מטעם הממונה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה, תקיפה ואיומים על עניינים של מה בכך, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת וביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם בפרט האישום הראשון הוא בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל ובאישום השני מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בתמיכה לעתירתה הפנתה לרע"פ 1805/11 שמיל שמחייב נ' מדינת ישראל (07.03.2011), רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל (25.06.2008), רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (02.05.2016) ורע"פ 1923/11 גזאל חטיב נ' מדינת ישראל (10.03.2011).

בשים לב לגילו של הנאשם, להעדור עבר פלילי, תסקיר שלילי והעדור שיקום עתרה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

7. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בן 72, ללא עבר פלילי ועוזר לבנותיו בטיפול בנכדים. בני הזוג נשואים מזה 37 שנים וממשיכים לחיות יחד מאז ביצוע העבירות ללא תלונות נוספות ועל כן ביקש לקבוע, כי עסקינן בנסיבות ברך נמוך. המתלוננת לא פוחדת מהנאשם.

הותרת ההרשעה על כנה היא עונש ממשי לנאשם ועל כן עתר להשית עליו של"צ ומאסר על תנאי.

בתמיכה לעתירתו הפנה לת"פ 37262-11-09 מדינת ישראל נ' ג' מ' (08.08.2013).

8. הנאשם ביקש להטיל עליו ענישה צופה פני עתיד.

דיון והכרעה

מתחם ענישה אחד או שניים

9. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם. עמדה זו מקובלת עלי.

10. בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, ((29.10.14) פסקה 27), נקבע מבחן הקשר ההדוק לפיו: "אירוע אחד" יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים". בהתאם להלכה זו יש לבחון האם מדובר בתוכנית עבריינית יחידה בכפוף לקיומו של קשר ענייני בין העבירות.

11. בת"פ 19059-07-16 מדינת ישראל נ' ירון לוי (6.3.17) הורשע הנאשם בשמונה אישומים בעבירות אלימות כלפי אשתו ובאישום נוסף כלפי בנו הקטין. האירועים נמשכו כשנה. נקבע, כי כל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד, שכן הוא בוצע במועד אחר, ולכל אירוע הייתה התחלה וסוף ומכאן שאין לומר, כי רק בשל היות המעשים חלק ממערכת יחסים זוגית הם מהווים אירוע אחד. (ראו גם בת"פ 32661-06-13 מדינת ישראל נ' גרינפלד (3.4.16)).

12. לאור כל האמור לעיל, אני סבורה שיש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. בעבירות האלימות פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלמות הגוף והנפש בכלל וההגנה בתוך התא המשפחתי, בביתה מבצרה של המתלוננת.

אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הנעוצה באלימות בכלל ובאלימות בתוך התא המשפחתי וכזו המופנית כלפי

החלש בתוך התא המשפחתי, ובעניינו רעייתו של הנאשם.

המחוקק אף מצא לנכון לקבוע, כי העונש בצדן של עבירות תקיפה המבוצעות כלפי בני זוג, יהיה כפול מזה הקבוע לאותה עבירה. אין ספק כי אלימות זו המופנית כלפי בת זוג, פוגעת בביטחון הקיומי של המתלוננת בתוך התא המשפחתי שלה.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופטת פורקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, ((11.10.07), פסקה 7):

"במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

וכן, דברי השופט עמית בע"פ 669/12 יוסף עמיאל נ' מדינת ישראל ((19.4.12), פסקה 3):

"קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה".

בע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, ((10.1.93), פסקה 7) כבוד השופט אלון הפנה לעמדת המשפט העברי והוקעתה של האלימות במשפחה :

"סלידה זו ממעשה העבירה דנן, המעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של המשפחה מצאה ביטוי מאלף במשנתם של חכמים... "אמר ר' חלבו: לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו..."

...

"וכן צוו חכמים שיהא אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו, ואם יש לו ממון מרבה בטובתה כפי ממונו... ויהא דיבורו עמה בנחת ולא יהא עצב ולא רגז".

15. בית המשפט העליון קבע, כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה באמצעות מדיניות ענישה מחמירה (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, ((11.10.07) וע"פ 9192/11 שמעון אדרי נ' מדינת ישראל ((19.04.12)).

16. בעבירת שיבוש מהלכי משפט פגע הנאשם בערך החברתי המוגן של יכולתו של נפגע עבירה לפנות לרשויות וההגנה על התהליך של חקירת עבירות וחשיפתן בכל שלבי ההליך הפלילי (רע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל (29.8.01)).

17. אשר לנסיבות ביצוע העבירה יש לקחת בחשבון, כי עסקין במספר מעשים במהלכם נחבלה המתלוננת ברגלה ובידיה, אירוע מתגלגל בו לא השכיל הנאשם לעצור לאחר כל מעשה. עת ניסתה המתלוננת להזעיק עזרה הנאשם מנע ממנה כאשר ניתק את כבל הטלפון הביתי מהקיר.

האיומים כלפי המתלוננת היו איומים בוטים מאוד, באירוע אחד תוך אחיזה בסכין ובאירוע אחר באמירה, כי ייטול סכין ויפגע בה. אני ערה לכך שהמתלוננת אחזה סכין בתגובה והודיעה שתפגע בנאשם אם ינסה לממש את איומיו, אך אין בדבר להפחית כהוא זה מחומרת מעשיו של הנאשם. יכול שעמידתה האיתנה של המתלוננת מול הנאשם באופן זה היא שמנעה את הסלמת האירוע.

18. בנסיבות המפורטות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים הינה בינונית בהתחשב במכלול מעשיו של הנאשם.

19. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, מעלה, כי בתי המשפט הטילו מנעד של עונשים ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

א. ע"פ (מחוזי מרכז) 644-09-16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.6.17), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים (מתוך שבעה) שעניינם תקיפת בת זוג ואיומים. האישום האחד בוצע בעת שהמתלוננת מצויה בחודש התשיעי להריונה. בית משפט השלום קבע שני מתחמים שונים; ביחס לאישום הראשון נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל. אשר לאישום השני נקבע מתחם שנע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. בהתחשב בהעדר אופק שיקומי והעדר עבר פלילי הושתו על המערער 10 חודשי מאסר בפועל, 5,000 ₪ קנס ו-10,000 ₪ פיצוי למתלוננת. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

ב. ת"פ 52978-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.16), כנגד הנאשם הוגשו 4 אישומים כנגד רעייתו. באישום הראשון, איים שיפגע במתלוננת ובאחיה. באישום השני, אחז בצווארה של המתלוננת והפילה לרצפה. באישום השלישי, חבט הנאשם במצחה של המתלוננת. באישום הרביעי, הורה הנאשם לגיס של המתלוננת שלא יספר למשטרה על אירוע אלימות לו היה עד.

נקבע שמתחם העונש ההולם לכל אחד מהאישומים הינו בין מאסר על תנאי לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בהעדר עבר פלילי, הזמן שחלף ממועד ביצוע העבירות ופרידת בני הזוג המקטינה את הסיכוי להישנות עבירות דומות וריבוי העבירות הושתו על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד קנס ופיצוי למתלוננת.

בע"פ 55897-03-16 פלוני נ' משטרת ישראל (14.6.16) הצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט והנאשם זוכה מהאישומים הראשון והרביעי ובוטל עונש המאסר בעבודות השירות.

ג. ת"פ 32118-11-15 מ"י נ' אברבנאל (5.2.2018), הנאשם הודה בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ואיומים. במהלך נסיעה ברכב בדק הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת ואיים עליה "תיראי מה אני אעשה לך". לאחר מכן הנאשם אחז בחוזקה בידי המתלוננת והצמיד אותם לגרונה וכתוצאה מכך גרם לחבלה בידה בדמות סימן כחול.

בשים לב לכך שמדובר בהתפרצות אלימה אחת וחריגה ולא חלק במסכת מתמשכת של אלימות נקבע שמתחם העונש ההולם הינו בין מאסר על תנאי ושל"צ לבין שנת מאסר. נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי. הוגש ערעור בעפ"ג (מחוזי ת"א) 49479-03-18 וטרם ניתנה הכרעה.

20. אני מוצאת להפנות גם לפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים ומצאתיה רלוונטית לתיק שבפניי.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (02.05.2016), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שבמהלך וויכוח דחף את אשתו לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה וכופף את גופה בעודו אוחז בצווארה. נקבע מתחם עונש הולם בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם לא הביע חרטה, שלל נזקקות טיפולית והוא נעדר עבר פלילי. הוגשו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ת"פ 37262-11-09 מדינת ישראל נ' ג' מ' (08.08.2013) הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה. במהלך וויכוח הדף הנאשם את המתלוננת בגבה באמצעות ידי, הטיח אותה על מיטה, נשכב עליה וניסה לחטוף את מכשיר טלפון מידה והיכה אותה מספר פעמים בפניה. נדחתה עתירת הנאשם להימנע מהרשעה והוגשו עליו מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי.

21. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים בהם הורשע הנאשם אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם באישום הראשון הינו ממאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל ובאישום השני ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

הנאשם בן 72, נשוי למתלוננת 37 שנים וזו לו הרשעתו הראשונה. כעולה מתסקיר שירות המבחן מאז יציאתו של הנאשם לפנסיה, ומתוך מה שתואר כחוסר מעש, החריף המשבר במערכת הזוגית.

הנאשם ניהל אורח חיים יציב עד להסתבכותו זו וכיום מסייע בטיפול בנכדיו.

מהראיות שנשמעו בפניי עלה שהנאשם מתקשה לקבל חלוקה במטלות הבית, מתקשה לסמוך על המתלוננת, מקנא לה, וכי שני הצדדים לא נוהגים כבוד האחד בשני נוכח ההידרדרות במערכת היחסים ביניהם.

המתלוננת העידה, כי אינה חוששת מהנאשם ואף בעת שאיים עליה כאמור באישום הראשון היא נעמדה מולו עם סכין ואיימה שתפגע בו אם יעז לפגוע בה, כאשר איים עליה עם סכין.

הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו כדי להירתם להליך טיפולי ולקבל כלים להתמודדות עם הקשיים במערכת הזוגית.

ניכר שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו ותוצאותיהם, אך שוכנעתי שהמעמד כנאשם לא היה לו קל, וכי ההליך הפלילי הרתיעו, כך שאף שבני הזוג מצויים בהליכי גירושין וממשיכים להתגורר תחת קורת גג אחת המעשים לא נישנו.

23. אני סבורה שיש ליתן משקל לגילו של הנאשם ולהעדר עבר פלילי, אף בהעדר שיקולי שיקום והמלצה של שירות המבחן, ולהימנע משליחתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח ועל כן תושת עליו ענישה בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

24. בשים לב לכך שבני הזוג ממשיכים לחיות יחד ולקיים משק בית משותף לא מצאתי להשית פיצויים לטובת המתלוננת.

25. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו ב"המשקם נס ציונה" במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך 6.5 שעות מדי יום.

על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, ביום 15.8.18 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע לפי חוק העונשין.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג עוון לפי חוק העונשין ועבירה של שיבוש מהלכי משפט.

ד. הנאשם יחתום עוד היום על התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע כל עבירות אלימות. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר לתקופה של שבוע ימים.

ה. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.18.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, בהעדר הצדדים.